

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

Fremsat den 23. marts 1972 af *Kurt Brauer, Morten Lange, Arne Larsen, Henning Philipsen og Grete Westergaard.*

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring således,

- 1) at lønmodtagerne sikres afgørende indflydelse på valget af det personale i arbejdsformidlingen, der er beskæftiget med den egentlige formidling,
- 2) at arbejdsformidlingen kommer til at foregå i nøje samarbejde med de faglige organisationer,
- 3) at kandidaterne til de under „1“ nævnte stillinger forpligtes til at gennemgå kurser i arbejdsformidlings- og socialkundskab,
- 4) at arbejdsformidlingskontorerne og disses afdelingskontorer får stillet juridisk, social og anden ekspertbistand til rådighed fra amtsrådet til sikring af, at de arbejdssøgende til enhver tid opnår fuld udnyttelse af den sociale lovgivnings muligheder,
- 5) at klageadgangen lettes gennem yderligere information og ved, at klageadministrationen indbygges i den nye sociale ankestyrelse,
- 6) at en arbejdssøgende ikke kan behandles efter arbejdsvægringsbestemmelserne, når den tilbudte løn ikke når op på den normale ansættelsesløn på den pågældende arbejdsplads, eller når vedkommende må gå væsentlig ned i løn for at opnå ansættelse,
- 7) at arbejdsgiverne kan idømmes bøder og karantæne, såfremt de nægter at ansætte korrekt anvist arbejdskraft, og
- 8) at anvisning af arbejde uden for hjemstedet mod den arbejdssøgendes vilje kun kan finde sted, når der absolut ingen muligheder er for at anvise arbejde på hjemstedet, og da kun mod fuld erstatning.

Bemærkninger til forslaget.

ad 1) Forslaget har til hensigt at demokratisere arbejdsformidlingen derved, at de arbejdssøgende atter får indflydelse på, hvem der skal anvise dem arbejde. Den detaljerede udformning af valgregler bør først ske efter forhandling med de faglige organisationer, men regeringens udgangspunkt i disse forhandlinger bør være, at det i fremtiden skal være et tillidshverv at være arbejdsformidler. Heraf følger, at arbejdsformidlerne må på valg blandt de faglige organisationers medlemmer med nærmere fastsatte intervaller. En opdeling i valggrupper sva-

rende til de tidligere karteller vil muligvis være hensigtsmæssig. De problemer, der opstår ved, at det vil være u hensigtsmæssigt at vælge en arbejdsformidler for hvert kartel i de tyndt befolkede egne, bør ligeledes løses gennem forhandling med de faglige organisationer, således at der sikres en fagligt forsvarlig behandling af de arbejdssøgende.

Personale, der ikke er beskæftiget med afgørelser i formidlingssager, men som alene er beskæftiget med rutinemæssige opgaver, er ikke omfattet af forslaget.